

eventuelle dispensationsansøgninger for allerede bestående bruttoprissystemer skulle kunne behandles forinden. Efter de svenske erfaringer med forbudet mod bruttopriser har der kun været ganske få dispensationsansøgninger. Ud over tidsbegrænsende dispensationer for bøger og noder er der kun i eet tilfælde meddelt dispensation fra forbudet. Undersøgelse af forbudets virkninger på priser og avancer er endnu ikke foretaget, men „lokkevarekonkurrence“ menes ikke at være forekommet. Der henvises iøvrigt til notatet om de svenske erfaringer.

Frankrig.

I august 1953 blev det generelt forbudt at fastsætte minimumsbruttopriser af enhver art. Samtidig blev det forbudt at nægte leverancer til købere, der ikke overholder vejledende bruttopriser.

Dispensation fra forbudet kan gives under nærmere fastsatte betingelser, men der har kun været få ansøgninger.

Forbudet mod bruttopriser er et led i en hel serie af foranstaltninger, der i løbet af de sidste 2—3 år er blevet gennemført med det formål at bevare eller genindføre den fire konkurrence i fransk industri og handel og få priserne bragt ned. Der er endnu ikke offentliggjort nogen undersøgelse af forbudets virkninger på udviklingen af priser og avancer for de tidligere prisbundne varer.

Tyske Forbundsrepublik.

I henhold til reguleringer udstedt i 1947 af de allierede besættelsesmyndigheder har bruttoprissystemet i Vesttyskland samme legale status som i USA. Kollektive bruttoprissystemer er altså ubetinget forbudt, medens individuel bruttoprisfastsættelse er tilladt under forudsætning af, at den pågældende vare er i fri og åben konkurrence med andre lignende varer.

En ny tysk lovgivning, „Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkung“, blev i maj 1953 godkendt af Bundesrat og ventes i nær fremtid endeligt gennemført i Bundestag. Forsåvidt angår bruttoprissystemet, bygger den nye lov på samme hovedprincip som besættelsesmyndighedernes reguleringer, men derudover får et nyoprettet Kartellrat

bemyndigelse til at udstede konkrete forbud mod individuelt fastsatte bruttopriser i tilfælde, hvor de fastsatte avancer findes urimelige, navnlig i sammenligning med avancerne på frie varer.

Canada.

I juni 1950 nedsattes en kommission, den såkaldte *Mac Quarrie Committee*, til at undersøge og eventuelt foreslå ændringer i monopollovgivningen, der går helt tilbage til 1889, men som siden har været ændret flere gange.

I oktober 1951 udsendte kommissionen en foreløbig betænkning om bruttoprissystemet, og i overensstemmelse med kommissionens anbefalinger blev der i december 1951 gennemført et generelt forbud mod minimumsbruttopriser af enhver art og uden adgang til dispensation. Samtidig blev det forbudt at nægte leverancer til købere, som ikke overholdt vejledende bruttopriser.

I efteråret 1952 påbegyndtes en omfattende offentlig undersøgelse af forbudets virkninger, særlig med henblik på den såkaldte „lokkevarekonkurrence“. Undersøgelsen er endnu ikke afsluttet, men i foråret 1954 offentliggjordes en oversigt over de oplysninger om udviklingen i priser og avancer, som er indsamlet, og som danner grundmaterialet for den igangværende undersøgelse. Skønt materialet således har karakter af et råmateriale, hvoraf der endnu ikke officielt er draget konklusioner, peger det offentliggjorte talmateriale klart i retning af, at konklusionen vil blive, at forbudet mod bruttopriser i mange tilfælde har medført væsentligt lavere handelsavancer og forbrugerpriser end tidligere, og at lokkevarekonkurrence i den forstand, at enkelte varer sælges med direkte tab, er uhyre sjældent forekommende, om nogen sinde.

Andre lande.

Såvidt vides, er der ikke i noget andet land gennemført generelle forbud mod bruttoprissystemet, men i de lande, som har en monopollovgivning, kan der i reglen anvendes konkret forbud mod bruttopriser i tilfælde af misbrug.